

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI
Žrtava fašizma 7, 51000 RIJEKA

Poslovni broj : KŽ-259/2026-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Saše Cvijetića kao predsjednika vijeća te Srebrenke Šantić i Gordane Denona-Kusijanović kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Sare Brnčić, u kaznenom predmetu protiv okrivljenog Esada Kajtezovića zbog kaznenog djela iz članka 229. stavak 1. točka 1. u svezi članka 228. stavka 1. Kaznenog zakona (Narodne novine broj 125/11., 144/12. i 56/15. - dalje: KZ/11.) i dr. odlučujući o žalbama državnog odvjetnika i okrivljenog Esada Kajtezovića izjavljenima protiv presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu poslovnog broja K-1986/2017-173 od 20. veljače 2026., u javnoj sjednici vijeća održanoj 26. kolovoza 2026.,

p r e s u d i o j e

Odbijaju se kao neosnovane žalbe državnog odvjetnika i okrivljenog Esada Kajtezovića te se potvrđuje presuda suda prvog stupnja.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Općinskog kaznenog suda u Zagrebu proglašen je krivim okrivljeni Esad Kajtezović da je počinio dva kaznena djela protiv imovine – teške krađe iz članka 229. stavka 1. točka 1. KZ/11. u svezi s člankom 228. stavkom 1. KZ/11. sve u svezi s člankom 51. KZ/11. pa su na temelju članka 229. stavka 1. KZ/11. okrivljenom Esad Kajtezoviću za svako od kaznenih djela za koje je proglašen krivim utvrđene kazne zatvora u trajanju 8 (osam) mjeseci te je na temelju članka 51. KZ/11. okrivljeni Esad Kajtezović osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju 1 (jedne) godine, a ujedno se na temelju članka 56. KZ/11. okrivljenom Esadu Kajtezoviću izriče uvjetna osuda pa se izrečena kazna zatvora neće izvršiti ukoliko u roku od 3 (tri) godine od dana pravomoćnosti ove presude ne poćini novo kazneno djelo.

1.1. Na temelju članka 54. KZ/11. okrivljenom Esadu Kajtezoviću se u izrečenu kaznu zatvora, u slučaju opoziva uvjetne osude, uračunava vrijeme provedeno za vrijeme uhićenja i boravka u istražnom zatvoru od 27. prosinca 2018. do 30. siječnja 2019.

1.2. Ujedno je na temelju članka 452. točke 6. ZKP/08., protiv okrivljenog Esada Kajtezovića odbijena optužba da bi počinio tri kaznena djela protiv imovine – krađe, iz članka 228. stavka 1. KZ/11., sve u vezi s člankom 51. KZ/11.

1.3. Na temelju članka 158. stavka 2. ZKP/08. oštećeni Tihomir Lukanić i trgovačko društvo "Roberto usluge" d.o.o. te na temelju članka 158. stavka 3. ZKP/08. oštećeni Husein Bešić i Dubravka Ledinski se s postavljenim imovinskopравnim zahtjevima upućuju u parnicu.

1.4. Na temelju članka 148. stavka 1. ZKP/08. okrivljenom Esadu Kajtezoviću je naloženo naknaditi trošak kaznenog postupka iz članka 145. stavka 2. točke 1., 6. i 8. ZKP/08., i to to paušalnu svotu u iznosu od 500,00 (petsto) eura, visina koje je odmjerenjena cijeneći duljinu trajanja i složenost kaznenog postupka, te naknaditi trošak provedenog sudskomedicinskog vještačenja u iznosu od 325,97 eura (tristo dvadeset i pet eura i devedeset i sedam centi), koje je troškove dužan naknaditi u roku od 30 (trideset) dana od dana pravomoćnosti presude.

2. Protiv ove presude žalbu je podnio državni odvjetnik zbog povrede kaznenog zakona i odluke o kazni s prijedlogom da sud drugog stupnja preinači pobijanu presudu u smislu žalbenih navoda ili podredno ukine i vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

3. Žalbe je podnio i okrivljeni Esad Kajtezović putem branitelja Dobriše Rubesa, odvjetnika iz Zagreba zbog bitne postupovne povrede, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te s prijedlogom da se pobijana presuda preinači i okrivljenik oslobodi od optužbe kao i putem branitelja Nikole Klaića, odvjetnika iz Kutine zbog bitne postupovne povrede, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te zbog povrede kaznenog zakona, a s prijedlogom da se ukine prvostupanjska presuda i vrati sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje ili preinači na način da se okrivljenika oslobodi od optužbe, a ujedno je predloženo da se okrivljenik i njegov branitelj pozovu na sjednicu vijeća suda drugog stupnja. Obzirom da su se žalbe okrivljenika preklapale i nadopunjavale razmotrene su kao jedna žalba.

4. Odgovori na žalbe nisu podneseni.

5. Na temelju članka 474. stavka 1. ZKP/08. spis je dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Rijeci.

6. U postupku pred sudom drugog stupnja sjednica vijeća određena je za 26. kolovoza 2026., na koju nisu pristupili uredno pozvani državni odvjetnik i okrivljeni Esad Kajtezović pa je ista održana u njihovoj odsutnosti, u smislu članka 475. stavak 3. ZKP/08. Prisutni branitelj Nikola Klaić je na sjednici vijeća suda drugog stupnja ustrajao na navodima žalbe ističući propust prvostupanjskog suda da ponovno pozove radi ispitivanja kao svjedoka suprugu okrivljenika Suzanu Kajtezović zbog prava korištenja blagodat i nesvjedočenja. Također je istaknuto kako je sud samovoljno izmijenio činjenični opis djela u odnosu na osobu oštećenika kod kaznenog djela pod točkom 5) izreke presude. Smatra i da činjenično stanje nije pravilno utvrđeno jer nedostaje inventurni popis robe koja predstavlja otuđene stvari kao i da nije konkretizirano o kojim se predmetima radi po marki, tipu i serijskom broju te se navodi da nema dokaza da bi okrivljenik počinio predmetna dva kaznena djela za koja je proglašen krivim.

7. Žalbe državnog odvjetnika i okrivljenog Esada Kajtezovića nisu osnovane.

8. Okrivljenik žalbu podnosi zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP/08., a ovu žalbenu osnovu žalitelj obrazlaže parafrazirajući dio zakonskog teksta te bitne postupovne povrede, tvrdeći kako su u pobijanoj presudi razlozi o odlučnim činjenicama nejasni i nedostatni, a proturječije postoji i u odnosu na interpretaciju sadržaja isprava i materijalnih dokaza iz postupka. No u daljnjem obrazloženju žalbe žalitelj ne pojašnjava u čemu se konkretno sastojala predmetna postupovna povreda, odnosno kako je ostvarena u prvostupanjskoj presudi. Ovaj drugostupanjski sud smatra da pobijana presuda ima dostatne, jasne i neproturječne razloge o svim odlučnim činjenicama potrebnim za suđenje, kao što su u istoj pravilno reproducirani svi dokazi provedeni u postupku te nije utvrđeno da bi bila počinjena bitna postupovna povreda na koju uopćeno upire žalitelj, pa je u tome dijelu neosnovana žalba okrivljenika. Povodom žalbe okrivljenika, po službenoj dužnosti, prvostupanjska presuda ispitana je i u smislu odredbe članka 476. stavak 1. točka 1. ZKP/08. te je utvrđeno da sud prvog stupnja nije počinio niti jednu povredu postupka na koju je ovaj sud dužan paziti u opsegu navedenog članka.

9. Nije u pravu žalitelj niti kada navodi da je počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka koja je po žalitelju bila od utjecaja na donošenje presude, a koju da je sud prvog stupnja počinio jer nije ponovno pozvao na raspravu privilegiranu svjedokinju Suzanu Kajtezović, suprugu okrivljenika.

10. Po podacima spisa svjedokinja Suzana Kajtezović je ispitana na raspravi 25. ožujka 2024., dakle u kontradiktornom postupku pred strankama, a prilikom ispitivanja svjedokinja je poučena po članku 285. stavak 1. točka 1. ZKP/08. o tome da je oslobođena od obveze svjedočenja te po članku 285. stavak 3. ZKP/08. da se ako odluči svjedočiti njezin iskaz može koristiti u postupku bez obzira na kasniju odluku. Na raspravi 4. veljače 2026. je po članku 431. stavak 1. točka 8. ZKP/08. pročitani iskazi svjedokinje Suzane Kajtezović s time da je, između ostalog, i obrana predložila pročitati iskaze svjedoka. Osim toga navodima žalbe u činjeničnom pogledu žalitelj-okrivljenik ukazuje upravo na relevantnost iskaza ove svjedokinje iz kojeg da proizlazi kako okrivljenik nije počinio kazneno djelo. Stoga nije jasno traženje žalbe da se svjedokinja trebala ponovno ispitati u pogledu mogućnosti otklanjanja svjedočkog iskaza kada je istovremeno upravo taj iskaz za žalitelja odlučan u dokaznom smislu i to u korist obrane.

11. Potom se tvrdi da je počinjena i bitna postupovna povreda iz članka 468. stavak 2. ZKP/08. jer se presuda temelji na nezakonitom dokazu, pretrazi koja da je provedena bez da su istoj cijelo vrijeme trajanja prisustvovali svjedoci pretrage, a obzirom da je pretraga trajala dva dana ne postoje podaci o tome kako je bilo zaštićeno mjesto i predmeti pretrage.

12. Sud prvog stupnja obrazložio je u pobijanoj presudi svoje stajalište o zakonitosti pretrage koje ovaj sud u cijelosti uzima kao valjano i prihvatljivo. O dokaznoj radnji pretrage sastavljen je zapisnik o pretrazi Policijske postaje Sesvete od 7. travnja 2016., potvrde i zapisnici o privremenom oduzimanju predmeta te je u postupku ispitano pet djelatnika policije koji su sudjelovali u provođenju dokazne radnje Željko Čarapović, Tihomir Meštrić, Vladimir Jelenčić, Goran Palavra i Željko Ročić te dva svjedoka – građani koji su bili svjedoci pretrage Igor Štimec i Dario Stančir. Potonji svjedoci

pretrage su izričito naveli u svojim svjedočkim iskazima da su prisustvovali radnji pretrage koja je trajala dva uzastopna dana zbog obimnosti iste, a iz iskaza svjedoka Vladimira Jelenčića, Gorana Palavra te Željka Čarapovića proizlazi da se prostor i prostorije pretrage nalazili na ograđenom zemljištu na kome su bile i određeni objekti s time da svjedok Goran Palavra navodi i da je zemljište bilo ograđeno ogradom, zatvorenim lokotom. Stoga iz iskaza ovih svjedoka ne proizlazi o otvorenom i lako dostupnom prostoru, a s druge strane, tvrdnje žalbe o mogućnosti da treće osobe „manipuliraju mjestom pretrage“ su u rangu nepotkrijepljenih nagađanja koja ne odgovaraju okolnostima zapisnika o pretrazi i iskazima svjedoka ispitanih o pretrazi, dok neki drugi dokazi o tome nisu niti predloženi. Ujedno, iz svjedočkih iskaza navedenih osoba kao i zapisnika o pretrazi te potvrda o privremenom oduzimanju predmeta proizlazi o većem predmetu predmeta koji su zatečeni na mjestu pretrage, koje je svjedok Željko Čarapović primjerice opisao „kao da sudjeluje u preseljenju“, a sastavljene su i potvrde o privremenom oduzimanju većeg broja predmeta kao uostalom i preuzimanja dijela predmeta od strane oštećenika pa i u tom smislu nisu uvjerljiva žalbena upiranja da su neke treće osobe mogle ulaziti ili izlaziti s mjesta pretrage te na određeni, ali neutvrđen način kompromitirati mjesto pretrage, kako se to smatra žalbom. Time nije utvrđeno da bi dokazna radnja pretrage bila nezakonita u načinu izvršavanja iste, kako je to obrazložio u pobijanoj odluci i sud prvog stupnja.

13. Zatim se u žalbi tvrdi da je u presudi bitna postupovna povreda počinjena time što je sud izmijenio činjenični opis kaznenog djela i to u pogledu osobe oštećenika. Sud prvog stupnja je naime nakon provedenog postupka kao oštećenika u činjeničnom opisu djela pod točkom 5) označio pravnu osobu „Roberto usluge“, a ne fizičku osobu Roberta Alikića, u stvari ustanovljujući da su oduzeti predmeti bili alat u vlasništvu trgovačkog društva, kojega je inače osnivač, odnosno vlasnik upravo Robert Alikić, a što ne predstavlja neovlaštenu izmjenu činjeničnog opisa kaznenog djela, naročito ne u smislu nepostojanja identiteta optužbe i presude u pogledu bitne postupovne povrede iz članka 468. stavak 1. točka 9. ZKP/08. Radi se o preciziranju utvrđenih činjenica koje ne mijenjaju identitet djela jer se radi o istoj kriminalnoj količini, istog počinitelja pa i u odnosu na preciznije označenog oštećenika, ali vezano za istu osobu Roberta Alikića.

14. Stoga u pobijanoj presudi nije utvrđeno bitnih postupovnih povreda o kojima tvrdi žalba kao niti onih na koje sud drugog stupnja pazi po službenoj dužnosti.

15. U činjeničnom pogledu, suprotno žalbenim navodima okrivljenika, sud prvog stupnja pravilno je utvrdio da je u predmetnoj pretrazi prostora i prostorija, odnosno objekata na ograđenom zemljištu koje je nedvojbeno koristio okrivljeni Esad Kajtezović pronađena veća količina predmeta, između ostalog alata ili predmeta koji se koriste u građevinskim radovima, radovima održavanja ili sličnim radovima. Obojica svjedoka Tihomir Lukanić i Roberto Alikić prepoznali su po devet različitih predmeta koji su privremeno oduzeti u pretrazi, kao svoje predmete, pri tome se kod Roberta Alikića, između ostalog, radilo o tri brusilice te dvije bušilice koje je prepoznao kao alat iz svog trgovačkog društva. O tome koji su predmeti konkretno oduzeti izjasnili su se u svjedočkim iskazima navedeni svjedoci kao osobe koje su imale saznanja jer se radilo o njihovim predmetima ili u vlasništvu njihovog trgovačkog društva te su isti osobe koje su prethodno koristile te predmete pa je suvišno dokazno o istome utvrđivati kroz isprave na koje se poziva žalba. Okrivljenik nije iznio obranu, ali je u svom svjedočkom iskazu supruga okrivljenika Suzana Kajtezović nastojala prikazati da su svi ti predmeti

kupljeni od strane okrivljenika na sajmovima. Međutim, radi se o većoj količini predmeta koji su ukradeni od dvoje oštećenika u razmaku od preko pet mjeseci, na različitim mjestima pa je krajnje neuvjerljivo da je sve te različite pronađene predmete kupio upravo okrivljenik na sajmovima, dakle od nekih nepoznatih i neimenovanih osoba. Pravilno stoga sud prvog stupnja zaključuje da je okrivljenik do tih predmeta došao otuđenjem istih iz zatvorenih prostora u vlasništvu oštećenika, prisvojivši ih upravo zato što se i sam bavio građevinskim poslovima ili poslovima održavanja, kako je to u postupku utvrđeno.

16. Iz navedenih je razloga, protivno navodima žalbe okrivljenika, činjenično stanje bilo pravilno kao uostalom i potpuno utvrđeno te je na takvo utvrđeno činjenično stanje pravilo primijenjen kazneni zakon kada je okrivljenik proglašen krivim za kaznena djela pod točkom 2) i 5) izreke pobijane presude.

17. U odnosu na žalbu državnog odvjetnika u pogledu žalbene osnove povrede kaznenog zakona ovaj sud drugog stupnja navodi kako nisu prihvatljiva žalbena stajališta državnog odvjetnika u pogledu kaznenih djela pod točkom 1) i 3) odbijajućeg dijela izreke presude o tome da nije nastupila zastara kaznenog progona iz razloga što se radilo o produljenom kaznenom djelu povezano s radnjama kaznenih djela po točkama 2) i 5) osuđujućeg dijela izreke presude, a koja su počinjena jedan mjesec te pet mjeseci ranije. Kao temeljno je za istaknuti da optužnicom državnog odvjetnika predmetne četiri radnje nisu bile optužene kao jedno produljeno kazneno djelo teške krađe iz članka 229. stavak 1. točka 1. u svezi članka 228. stavak 1. i članka 52. KZ/11. već kao četiri zasebna kaznena djela teške krađe ili krađe. Zato je u vrijeme kada je nastupila zastara kaznenog progona za kaznena djela pod točkom 1) i 3) izreke presude 14. veljače 2026 te 8. veljače 2026., a što je bilo prije donošenja prvostupanjske presude, sud prvog stupnja mogao istu samo utvrditi te odbiti optužbu po članku 452. točka 6. ZKP/08.

18. Žalbom državnog odvjetnika zbog odluke o kazni ukazuje se na količinu ukradenih predmeta koja da potvrđuje i veliku kriminalnu količinu na strani okrivljenika i bezobzirnost prema tuđoj imovini pa da stoga izrečena uvjetna osuda ne može biti primjerena.

19. Žalba okrivljenika nije podnesena zbog odluke o kazni, a iako se u sadržaju žalbe ova žalbena osnova ne obrazlaže, svaka žalba okrivljenika podnesena zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te povrede kaznenog zakona u sebi sadrži i ovu žalbenu osnovu.

20. Sud prvog stupnja je u pobijanoj presudi olakotnim okrivljeniku cijenio da je kazneno i prekršajno nekažnjavana osoba pa se navedeni događaj može promatrati kao pojedinačni eksces u njegovom ponašanju, a ne uobičajeno ponašanje, kao i da je otac maloljetnog djeteta o kojem skrbi. Otegotnim je okrivljeniku cijenio njegovu bezobzirnost u počinjenju kaznenih djela s činjenicom da je otuđio veliki broj predmeta i počinio dva kaznena djela imovinskog karaktera te da je u jednom dijelu kaznenog postupka izbjegavao pristupiti na sud.

21. U pogledu žalbe državnog odvjetnika ovaj sud navodi da je sud prvog stupnja kod donošenja odluke o kazni cijenio način počinjenja kaznenog djela i stupanj krivnje uzevši u obzir sve okolnosti djela koje su predstavljale u stvari povećani intenzitet u

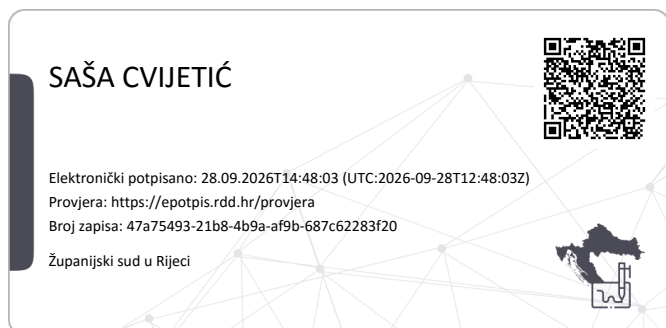
počinjenju djela, a sve u cilju pribavljanja imovinske koristi na štetu drugih osoba. Predmetne okolnosti djela, s obzirom na njegovu težinu svakako treba uzeti u obzir kod izricanja o kazni zatvora kako je to i učinio sud prvog stupnja.

22. U tom smislu, razmatrajući žalbene navode ovaj drugostupanjski sud nalazi da su okolnosti o kojima ovisi vrsta i mjera kazne u odnosu na okrivljenog primjereno vrednovane kako one u olakotnom tako i one u otegotnom smislu. Zato je po ocjeni ovog drugostupanjskog suda izrečena jedinstvena kazna odgovarajuća stupnju krivnje i pogibelnosti djela o kojima se radi, te će se izrečenom jedinstvenom kaznom zatvora kao i primijenjenom uvjetnom osudom s duljim rokom provjeravanja određenim po sudu prvog stupnja, kod okrivljenika ostvariti i sve svrhe kažnjavanja iz članka 41. KZ/11. koje se sastoje kako o društvenoj osudi zbog počinjenih kaznenih djela tako i utjecajem na počinitelje da u buduće ne čine kaznena djela te utjecajem na sve ostale da ne čine kaznena djela i da se primjenom propisanih kazni utječe na svijest građana o pogibelnosti kaznenih djela i pravednosti kažnjavanja.

23. Slijedom svega navedenog razlozi žalbi nisu ostvareni pa su na temelju članka 482. ZKP/08. žalbe državnog odvjetnika i okrivljenika odbijene kao neosnovane i potvrđena je presuda suda prvog stupnja.

U Rijeci 26. kolovoza 2026.

Predsjednik vijeća
Saša Cvijetić

Broj zapisa: **9-3088d-a9d86**

Kontrolni broj: **0b458-77c32-f2c31**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.